

	21232 kat. 1005	
	III Aug. St. Ut.	P

Collegii Scholar. Praes. Fax nuptialis

PANEG. et VITAE
 Polon. Fol.
 № 1005.

Ex

Illust

I

I

Pal

II

III

No

A

❦❦❦

F A X
NUPTIALIS

Ex avitis Illustrissimarum Familiarum Ceris
CONFECTA,

Nunc ad Solennem Nuptiarum pompam
Illustrissimæ Domûs POTOCCIANÆ & CZARNIECCIANÆ Splendorib⁹

ACCENSA,

Atq;

ILLUSTRISSIMO DOMINO
D. MICHAELI

DE POTOK in PODHAYCE

POTOCKI

Palatinidæ Cracoviensi, Capitanæo Krasnostaviensi.

&

ILLUSTRISSIMÆ DOMINÆ
D. SOPHIÆ

CZARNIECKA

Illustrissimi Dñi D. STEPHANI CZARNIECKI
Notarij Campestris Regni, Lipnicensis, Kanioviensis Gubernatoris;

Inter festivas Hymenæi tædas

A Devotissimo Illustrissimis Domibus Collegio Chetmensi Schorarum Piarum

PRÆLATA

Anno mittentis in terras ignem Dei 1689.

Maj. 23

VARSAVIÆ, Typis Collegij Scholarum Piarum.

21. 232. III

Junxit honestus Hymen illustribus illos. *Strozius*,
Lucida fax, geminâ luce coruscat, amor *Pont.*
Vrunt quæ calidæ pectora Vestra faces. *Pamph.*

In Gentilitia Arma
Illustrissimæ Domûs POTOCIANÆ.

Vanum Roma vetus tua Septizonia jactas,
Et celebras medio lapsa theatra foro.
En nunc orbe nitet CRVX conspicienda Polono,
Septeno tollens se super astra gradu.
Hic Honor, hic Virtus, agit hic POTOCIA Fama
Actorem; **Validos** Scena dat ista Viros.

PRÆFATIO AD ILLUSTR: NEOSPONSOS.

Redarguetur temeritatis submissio nostra, quod intra festivas Hymenæi dies Facem accendit ILLUSTRISSIMI DOMINI. Enimverò nativi Vestri Splendores non tam tenui refulgēt luce, ut alienis illustrari exambiant nitoribus: imò Illustrissimæ Domûs Vestræ, ceu primæ magnitudinis in Polo Polono sydera, luminis sui Majestate, supra minutiora attolluntur phænomena; ut potè in publico semper honorū existentes meridie. Ephebum agat necesse est Phœbus, solennitati huic facem prælaturus, in quam conspicuâ fulgoris sui influat claritudine. Adest ad hanc pompam & Chelmenfis Palladis Nostræ ILL^{mi} NEOSPONSI: qui ex vastissimo Augusti Sanguinis eluctatus Archipelago, in primo ortu suo ingentem trahit umbram, candorem suum literariâ inumbrans fuliginē. Illustrabuntur tamen & hi literarum carbones, vivosq; assumēt spiritus; quia non conssepulta solum in se sovent flammæ semina, verum grandiores propensionis Pyras, ab accensis Antenatorum Vestrorum Ceris incallescen-

lescentes & inclarescentes. Effugiet tandem censu-
ram pauper Diogenes, quod in ipsa lucis Patria facē
præferat, in confertaq; hominum multitudine, acsi
homines quærat, estò plurimos numeret sub labaro
POTOCCIANÆ CRVCIS Patriæ militantes, quos
per Sanguinis Erithræū Gentilitia CZARNIECCI-
ORUM Vexerat ARGO delectos Heroas; Te tamen
solum, ut grandem Majorum Tuorum Epitomen,
Par Illustrissimum veneratur, ac feliciter in connu-
bialia Hymenæi fœdera descendenti prodromo præit
officio. Dum ergò

Afflarunt tepidas pectora Vestra faces
hanc etiã Facē ILLUSTRISSIMI NEOSPONSI be-
nignâ manu prehēdite, atq; lōgos sæculorum tractus
Vivite felices animis concordibus ambo
Quàm longū face sol renovabit lumina cœli.

Ita vovet

ILLVSTRISSIMO NOMINI VESTRO

Deuinctissimum

Chelmenſe Collegium
Scholarum Piarum.

SPLENDOR I.

Ex ILLUSTRISSIMIS POTOCCIORVM CRVCIBVS accensus.

Emplum Honoris Oratorius involans calamus,
Non dubitat, quem acclini reveratur Cultu;
præsto est fronti præfixa CRVX Tua
ILLVSTRISIME NEOSPONSE.

Initialem primæ paginæ inarans literam penna
Tergeminam POTOCCIORVM operi suo CRVCEM præfigit,
Rata, non planiori Eloquentiæ flumina posse de-
currere alveo,

Quàm aureo hoc compulsa tridente ad malaciam,
Quin potius exilis facundiæ Phaselus
Tutò in Augusti sanguinis eluctatur latifundia,
Sacra hac roboratus Anchora.

Hinc conqviſeunt & illæ intra Scholarum Claſſes oborientes Theſes,

Vndè incipiemus?

Inclyto POTOCCIANÆ CRVCIS ſigno reſolutæ.

Cujus triumphali auſpicio

Non Martis tantum acies, ſed & Palladis;

Non bellici pugiones, verum & Scholaſtici ſtyli contendunt ad victoriam.

Hic demum tenuitatem ſuam metitur penna,

Iamq; depreſſo ſub ſidere volatu cogitur,
Dum in eam altitudinem DOMVS VESTRÆ Famâ cernit eluctari,

Vt iſtis contermina ſyderibus videatur.

Curioſam igitur everberant pupillam nitidiſſimi hi Splendores;

Neq; aliter ſe aſpici patiuntur, quàm ſub atrato literarum velo.

Omnes Tuos Aborigines Servios vidit Patria,

Servile quidem nihil, niſi nomen præferentes.

In faſcijs ad faſces designatos

Zelantesq; pro integritate sui experta Flaminios,
Dū in cunis Illustris: propaginis flamma circum tēpora eis serperet.

Indices radij honorum fecere Candidatos,

Circumfusa luminis Majestas Sarmaticos probavit Soles,
Centrum lucis in aurea Phoebi pupilla posuit Orbis;

Polonia in **POTOCCIORVM CRVCIBVS;**

Exindè naturam solis imitatæ, à 500 ampliùs annis

Polonum illustrant orbem,

Tot jam sæculorum lustris indefesso lucis coruscantes nitore.

Et hæc demum raritatem sapit felicitas,

Ita oriri, ut non occidas.

Enimvero crescendo decrescunt præclaræ stirpes,

Vbi successorum non augentur decoribus,

Illustrem licet ad natales cunas Lucina accendit Lucernam;

Tamen à successoribus eidem vel sapientiæ oleum,

Vel ATHLETICÆ fortitudinis ceroma affūdatur necessū est;
aliàs splendor ille in cyanidū abiturus fumum.

Ingentes fluvij pleno per longas terrarum ambages decurrentes refluxu
brevis desiccarentur, nisi subsequētib; fontium juvarentur suppetijs.

Mentiuntur adulterinum subinde Astrorum fulgorem

E putri terræ gleba assurgentes in altum vapores,

Dumq; alienā virtute attracti in lucis consistunt patria,

Prius deficiunt, quàm lucere incipiunt.

Communis quædā est affinitas Illustribus Familijs cū Cælestib; Astris

Abindè hæc notantur, si fixa suo fulgore Zodiacum illustrent;

Abindè illæ, si longo sæculorū tractū illibatū sui cōservent splendore.

Exortum Illustris hoc Familiæ Vestræ sydus in climate Sarmatico

Anno Centesimo Septuagesimo Nono supra millesimum,

In quo optimè disponentibus ita Fatis Christiano orbi provisum,

Vt brevi orituræ Othomanicæ Lunæ

Crux Vestra è diametro opponeretur;

Aut veriùs Triformis illa Hecate à Tergemina CRVCE obnubilaretur,

Quæ jam in trophæum sædisfragæ Prussorum erigebatur perduellionis.

Primus facem hanc mundo intulit verior Prometheus Zyrosslaus,

A Regali Casimiri Iusti Solio, ceu à Sole, depromptam.

Non

Non vano fanè omine:

Post hunc enim ignē æthereâ domo subductū

Macies, novaq; cædium terris incubuit cohors Musurmanicis.
Cruciaras usq; hodie experitur flammâs in CRVCIBVS POTOCCIANIS

Infamis Regnorum prædo,

Nisi fortassè cum evanido sydere gratuletur sibi, ut pereat,
Dummodò his illustretur luminaribus.

SPLENDOR II.

E Senatorio murice Illustrissimorum Antecessorum in Illustrissimum NEOSPONSVM repercussus.

Rubescit prima paginæ frons,

Sive quod Senatoriæ purpuræ inclarescat jubare,
Sive ad ingenuum huic pudorem damnata, tenuitatem suam erubescat.

Primò quidem Vobis militare debuit
Illustrissime CRACOVIENSIS PALATINE & Illustris: D. CASTELLANE.

Vos Laticlaviæ huius dignitatis prima estis Capita,

Purpuratorum Primicerij,

Qui in grandi Illustrissimæ Domûs Vestræ adnotantur syllabo.

Sed patiemini primum laudis ingredi campum,

Prioritate naturæ jam pridem Vobis præmissos.

Prodit primus Purpuratorum Avus, Parens, Heròum Nepos

IOANNES POTOCKI Palatinus Braclaviensis

Abavus Tuus ILLUSTRISIME NEOSPONSE.

Validum hic trabeatæ dignitati admovit Arietem

Adstipulantibus meritis, Braclaviensis Satrapæ expugnans Antibases.

Hic demùm dubium est,

Semper ne Analogicè Ioanni conveniat dici Phosphorum,

Aut lucis anteambulonem?

Quod Illustrissimæ POTOCCIORVM DOMVI tunc primò Senatoriæ purpuræ

ortum invexisset,

Cum jam quadringentis abindè propè annis in honorum eluctaretur meridiè.

Sarmatia nostra obscura quondam Cymeria

Vt potè nondum Scholastici Phœbi conspicuo irradiata fulgore
Lucis publicæ expers lucidissimos etiam inumbrabat soles,

Tuncq; primò orientes venerata est,

Cùm fulgore armorum pro radijs circumfusi, atram sibi illâ noctē excussissent.

Hinc somnians quasi rude illud & illiteratum sæculum

Quidquid ad creperam lucē advertit, tunc obiter adnotavit,

Quando alati temporis deciduæ longo senio pennæ

In scriptorios illi cessissent calamos.

Vltus est injuriosam Antecessoribus suis temporis socordiã Ioannes;

Et illorum Merita in se coronavit.

Victoriosissimi vel ipso nominis Ethymo Parentis Filius

Pro Lucinæ facibus inter Gradivi natus ignes,

Pro balneo, Naupactum Achaiæ sinum habuit;

Ad quæ vada cum Imperatore Orientis (è more veterum) delatus,

Ut in tenerâ ætatula ad matora olim cum Cosacis, Moschis, induresceret certamina.

Militat fanè ipsi, quòd puer sudavit & asfit.

Huius ita duris bellorum rudimentis exerciti Neoptolemi

Senferunt Arietem concussa Smolensci mœnia;

Iamq; non pelliceâ illius Zonâ, sed duræ obsidionis constricta cingulo

Vltimum propè exhalârunt spiritum.

Et né victoriosus solus sæcula operaret fastis,

Ut virtutis suæ non degenerem, ita & dignitatis successorem

Vterinum reliquit IACOBVM.

Fulmen illud erat belli. quia filius tonitruui,

Prælusit purpuræ hostili, prius sanguine purpuratus:

Aliter Senatoriam Braclaviæ Curulem conscendere ingloriùm ratus,

Nisi per aggesta hostium cadavera Ascensu purpureo.

Michaël olim pro Cruce, nunc contra Michaëlem nativâ Cruce

præliatur IACOBVS, ac in Dacia triumphat.

Patritia Livoniæ sydera in Svetico Leone Sirios in Patriam evomebant ignes.

Hic tamen cœlestem æmulatus,

Vbi IACOBI affulsit Lux, disparuit.

Quiq; venit ad prælium Sueticus Leo, musca ex acie decessit.

Arduum illud & ipsis nubibus minax Sechini supercilium

Ad hanc assuefecit modestiam,

Vt

Ut quo antea coronata etiã despiciebat capita,

Ad victrices Regis nostri plantas deprimere debuerit,

POTOCCH dexterã ad eam compulsus humilitatem.

Accedit nõ mediocre Capiti Tuo coronamentũ

In STEPHANO POTOCKI, ILLVSTRISSE NEOSPONSE;

Calamitosa Reipublicæ tempora Lydij vicem gerebant lapidis,

Quo eius erga Regiam Majeſtatem probaretur fidelitas.

Inter fumantes licet Patriæ focos,

Vividus STEPHANVS erga Serenissima capita amoris fovebat ignes;

Inter incineratum ei libus bustis Poloniũ orbem, verus scintillabat Adamas.

Purum putumq; aurum in flammis non consumitur, sed à scoria depuratur;

Levis palea, vix flammam sentit, in cineres redigitur.

Nihil in eo adulterinum Suprema Majeſtas advertit,

Sed intaminatam sinceritatem,

Ac proinde tutelæ eius Serenissimam Reginam cum Augusta prole commisit;

Cui sanè citra Nominis nomenclaturã Corona servire debuit, quàm Stephano?

Vbi tandem enubilata fronte amænius coelum Regno affulſit;

Inter procellosas bellorum tempestates enata illa gemma,

Regali ita adhæſit coronæ, ut delictum haberetur.

Mortalitatis marmor in Stephani invenerunt lapide

Moldavi, Turcæ, Scythæ,

Vt novum iterum orbis stuperet prodigium

Extra Romanum Tyberim, in Albano monte,

Sed ad Mæoticas paludes in Albania

Lapideam Stephani grandinem hostes concussisse.

Heros heroi, vir viro succedit suppar NICOLAVS Stephano.

Prætextatam hic vixdum exuit ætatem,

Iam ipsi militare sagum Bellona aptavit;

Prius in militares adolevit dignitates, quàm in annos.

Iuventutis suæ florem in campum Martium transplantavit,

Non paschrius florere ratus, quàm ubi ferreo fecundaretur imbres.

Sub glaciali Pharrasidis rota natæ Sarmaticæ Animæ,

Ad blandos Favoniorum emarcescunt afflatus.

In adamantinam obstinatus duritiem Annibal ad Alpinas Nives;

Ad vernam Campaniæ auram diffluit otio inglorius.

Frigutit medias inter flammæ Salamandra.

B

Magna-

Magnanima indoles estò glaciali rigeseat cataphractura,
Martialibus in pectore exœstuat ignibus.

Decimum vix & octavum ætatis agens annum NICOLAVS

Decumanus jam heros

Supremum ut s Martiæ fortitudinis attigit gradum,
Rothmagister Ductorq; Exercitus creatus.

Ita & virides palmæ cœtaneum amant ornare caput,
Et Bellona non æquius in consortium venit, quam Purpureo Iuveni,
In florentissimo ætatis vere pululârunt illi triumphales laureæ.

Non aurum tantum, sed & ferrum ubi sparsit NICOLAVS,

Magneticæ Polonorum adhæsere Animæ,
Sub cuius auspicijs Moschos, Tartaros, Svecos, Cosacos, triûphârunt,

Non posuit tamen Sagum, licet assumpsit purpuram;
Stetit in acie, etiam cùm illi Curulis Senatoria offerretur;
Purpuratus Mars, Senator Martius, dici omninò debuit,
Et ducalem Clavam, & Senatorium Clavum, utraq; amplexus manu.
Magnus maximi Parentis successor IACOBI,

Braclaviensis Palatini,

Hoc unico minor, quia Filius.

Bina conspicuus CRVCE Andreas ad aulam S gismundi tertij accessit,

Vt si quæ inibi reperisset vitiorum monstra,

Ad CRVCE S damnaret.

Sed imperiti vulgi scœmna est, Aulas sola parturire vitia,

Fæcundo ibi quoq; Virtus prodit censu:

Quòd subinde enascantur scelera, in improbos culpa cadit.

Palæstram in Aula invenit Andreas,

In qua quantum profecisset,

Publica Reipublicæ deduxit utilitate,

E Pocillatore Camenecensi, Castellanus,

Ad nativum Cameneci Planetam Senatoriâ erubuit purpurâ,

Vt Nobilitatis illius Princeps non vanum diceretur,

Palabundam per subterraneas cryptas pennam

Splendidus in Illustr: AVO TVO circumfundit radius; ILLUSTRISSE NEOSPONSÆ

Cœlestem crediderim facem:

Quæ

Quæ, ut quondam Magni Pontificis digitū lumine prædidit,
Ita Stanislauum conspicuo indigitat splendore.

**Non in Rupella ille tantum Stationarius,
Verum & in Camenecensi Rupe**

In Christianitatis porta Cameneci Gentilitiam præfixit CRUCEM,
Ut validiori hoc sudet Othomanicæ arcerentur Hydræ.

Et certè secuta tunc super hanc Petram erat Ecclesia,
Neq; Othomanicam prævalere portam sibi potuit ominari,
Dum sacro hoc pietatis armaretur symbolo.

Affixus Rupi huic sanctior Prometheus

Gravius in viscera sua desævientes Tauricanos expertus vultures,
In dies tamen in novum cor & animum reviviscebatur.

Nō ut obsonantes delicato hoc inescaret edulio, sed enecaret.
Binā jam Castellaniæ & Palatinatūs Braclaviensis tinctus purpurā,

Laticlaviā Podoliensi ornari debuit,

Quasi hereditario jure singulas in singulos transfusus filios.

ANDREAM, PROCOPIVM, & FELICEM:

Nisi æqvitati huic mors invidisset,

Avulso Procopio, tam pulchrum dividens Ternionem.

Addidit ad honorarios Fasces onerum Acervos Patria,

Generalatus nimirum Podoliæ omnibus,

Vigilantiores pro sui integritate experta Antipatros,

Ad confinia Podoliæ statuit Excubitores.

Depressam è suo nomine statio illa sonat vallem,

POTOCCIIS supremi fastigij erat conus,

Ut potè quibus nō aliter in animo est honorari, quàm onerari.

Plerisq; eo nomine dignitas gratior venit, quo ditior,

Non item POTOCCIIS,

Quibus ibi eminere domesticum, ubi Patria esset casura.

Paries ille Poloniæ hostilitati expositus,

Aut verius Atrium non fortibus, sed fortissimis erat custodiendum,

Ne à fortiore occuparetur hoste.

Genuina Poloniæ Aquilæ soboles

Ad Podoliensem eluctari solē nativum habuit.

Ibiq; non nisi ministravit fulmina è diametro,
Vbi hostis æstuantem contra Poloniam instrauret Sicaniã.

S P L E N D O R III.

A Ducalibus Clavis & Illustrissimis inter Bello-
næ faces Heroibus, in Illustrissimũ Neosponsum reflexus.

Ampestres animæ, Gens bello nata POTOCII Illustrissimi
A Laticlaviis dignitatibus ad Ducales Clavas vestigalè evocatis pennam!

A Senatoria toga, ad militare sagum!

Augustissima quippe Honorũ Atria virtuti Vestræ angusta sunt,
Derogariq; sibi omninò rata;

Nisi in Martis campo latepatentes famæ decurrat hypodromos.

Hinc Sarmatici Sertorij

Serta & immortales coronas in Martiali prenditis acie,

In quas vobis Ducales efflorescunt Clavæ.

Recurrit vel millies repetendus Illustris: STANISLAVS POTOCKI

Supremus Exercituum Dux,

Inter Purpuratos Patriæ Patres, Cato; inter sagatos, Alcides;

Avus Tuus Illustrissime Neosponse!

Tantum Virum ut condignè ornasset Patria

In honores se evisceravit,

Et licèt plurimos contulisset, parùm dedisse visa est.

Exspoliarunt se triumphalibus palmis Martialia laureta

In coronas Sarmatici Herculis,

Quem non duodeni labores, sed milleni clarum reddidere.

Quantum Patriæ vixit?

Non annis, sed victorijs computavit.

Famulatrices Polonæ Aquilæ STANISLAO

A quatuor mundi partibus semper victrices prodibant,

Infusa Chocimensibus campis cum Osmano Turcarum colluvies,

Virtute Ducis huius ultra Tanaes & sævas abacta Propontides,

Rebelle Cosaci compositi,

Moldavi, Sveci, Prussi, Moschi, & undè undè sanguinea orbi Polono

Assu-

Assurrexit procella,

Vibrato armorum fulgore Iovis Lechici disparuit!

Paternæ Ideæ vivum exemplar,

Illustrissimus Dominus ANDREAS POTOCKI Castellanus Cracoviensis

Dux Campestris.

Hic demū Polonæ Reipublicæ non cunctando,
sed armis disceptando, restituit rem.

Redivivus Xerxes,

Pro Helleponto impetum Boristhenis objectu Gentilitiæ Crucis remoratus!

Et ubi Invictissimus Atlas Serenissimus IOANNES III

Lapsantem jam Occidentem succolantibus fulciret humeris!

Alcides Noster, Orientem torosis sustinebat artubus,

Ut nunquam firmior Christianus orbis esset,

Quàm ubi his bajulis inniteretur.

Absente à confinijs Regni Majestate Regiâ,

Summa rerum ad Illustrissimum Ducem devolvitur:

Altissimo Magni Monarchæ iudicio,

Eum domi posse indemnitati Civium sufficienter consulere!

Pro quorum incolumitate foris arma circumferre

In professo habet.

In nativo Podoliæ sole æstuabat Sirius

Threicius inquam Canis.

Fumabant hisce incendijs adulti Patriæ foci,

Terram illam melle & lacte fluentem ignobiles depascebant fuci,

Ad innubem Podoliensis Planetæ ferenitatem.

Apricabantur ferreis instructa aculeis perniciofa Vesparum agminæ

Illustrissimus Dux

Colliso armorum fonitu, ac atrâ nitrati pulveris offusâ nubẽ

Mitiora docuit sapere.

Non cõtentus honorarias in augusto Craci Vavelo consistere Cruces,

Nisi pro ferreis Boleslai columnis

Ad Boristhenem pro ultimis Regni limitibus easdem locet!

Experiantur in dies damno suo vindicem huius Herculis Clavam

In mæotide enascentes Hydræ,
Iamq; minaci detumescunt supercilio,

Generosa invicti Ducis compressæ dexteritate.

Militavit alibi pagina Illustrissimo NICOLAO POTOCKI
Officioso eum cultu per augusta Honorum atria secuta;

Et hic auctorari sub Ducalia eiusdem signa omnino discipit,

Ingentis ejus gloriæ classico excitata.

A multis expetebatur prociis Patria nostra:

Ne fæde prostituereetur, occurrit NICOLAVS.

Sed aureus Heros ferreis ad Cæcorâ bis adstrictus compedibus;

Documentum reliquit:

Ad Lunam Othomanicam heroica illa gesta non potuisse occultari.

Tuncq; non fugibundus sed latere volens NICOLAVS,

Ipsa servitute liberior, carcere clarior evasit.

Ibat demum omnibus altior dignitatibus,

Humili clivo serpere sublimem nescius indolem.

Ad immortalitatis tamen Capitolium

Non pulchrius invehi potuit, quam electo Filiorum quaternione.

PETRO, STEPHANO, HENRICO, NICOLAO.

Retrocedit eo penna

Vbi à capite cordatissimi recensendi Heròes.

Ad ipsamq; radicem admovetur

Proceram consanguinitatis Arborem veneratura,

Non ignobilis huius sarculus IOANNES POTOCKI

Dapifer Reginalis Majestatis Hungariæ:

Non ad Iordanem, verum secus decursus Aquarum

Regni illius nativarum plantatus,

Aureum Hungariæ pomum in se fecit maturescere,

Docuitq; vulgare nimium esse in proprio solo in fasces efflorescere,

At in novercante translatis vitibus terra in pulchros adolescere fructus

Invitæ naturæ munus est.

Quid illos Martes ferreos GEORGIVM, ALBERTVM, ANDREAM memorè?

Quid BERNARDVM GEORGII filium Copiarum Polonicarum Præfectum?

Quem vocalis expeditionis Wisniowieccianæ toto orbe fanra buccinat.

Desperato Marte isthic rem agebat Constantinus Ostrovius

Victo-

Victoriam à POTOCCIANIS Crucibus vidit sibi affulgere in BERNARDO
Edocto in Parente suo similia monstra superare.

Galeatus Olor ALBERTVS POTOCKI
Pro Caistro, Thracios, Boristhenes, Scythicos Danubios,
Balthicos in Prussia sinus accolens,
Hostilibus ad funera triumphali intonabat voce:
Octuagenario annorum pressus numero
Martiales adhuc spirabat animos.

Ratus copiosiore esse messem in illis sulcis
Quos non tantum gladius in corpore, verum & effata senio ætatis
ruga inararet.

Ad hybernantis Bellonæ stativa non prius decedere putavit,
Quam cum cana crinum evocaret pruina:
Nō passusq; ad ultimos etiã vitæ Decembres in patrijs considerare focis,
Qui sub Iove frigido edoctus est tepentes è galea potare nives.
Non aliterq; ex acie cessit,

Nisi supra devicto Casimiro suum crexisset trophæum.
Fulmineo metuendus Ense Filius Tonitru
IACOBVS PTOCKI, plusquam Frater Domini,
Quia Illustrissimæ Principis Augusti morum & vitæ Institutior.
Accessit Regio sanguini non parva decoris portio,
Cum Regali coronæ nobiliores scientiarum gemmas IACOBVS inferebat.
Eruditio quippè licet non eodem ubere quo lac sugitur,
Tamen Præceptorum imbibens mores, naturam eorū exfugit.
Cerea Iuvenum ætas facilè vitiosū monstra & virtutū suscipit Ideas;
Ad hanc vel illam Magistri Prototypon.

Gratularis Tibi in Augusto felicitatem Polonia!

IACOBO in acceptis refer:

Fortunæ Tuae Ille faber fuit cum teneram Principis indolem
in bonum flectebat.

In summa quod Augusto Atherodorus, Macedoni Aristoteles,
Theodosio Arsenius, Iulio Cæsari Apollonius, Augusto erat POTOCCIUS.

Bona sua Ecclesijs erogavit,
Vt pauperem in terris Deum suæ hæreditatis

ditaret accessione.

Vulgare quidem Elogium est, & Plebeia panegyris
Aggregato in paginam influere impetu:
Sed cum & Coelestia numina communem sibi fieri
permittunt honorem!

In Deorum Matre Berecynthia universi coluntur cœlites,
Eodem thure quod Iovi adoletur, & Iuno placatur,

Sufficere credimus

Ad explorandum Maris saporem unicam delibare guttam:
Universam Arboris supellectilem ab uno noscimus pomo:

Ex Avitis **POTOCCIORVM** decoribus

Metimur totius Illustrissimæ Domus magnitudinem!

Quidquid enim in Illustrissimo STANISLAO stupuimus,

Id in Germanis Fratribus

NICOLAO, GEORGIO, IACOBO, IOANNE, & CHRISTOPHORO

admiramur.

Armigero Parente prognata Soboles

IOANNES, IACOBVS, STANISLAVS,

IACOBO Palatino Braclaviensi Generali Podoliæ,

Quid nisi Martialia spiravit fulmina?

IOSEPH, ALEXANDER, THEODORVS, STEPHANVS, DOMINICVS,

STEPHANI Palatini Braclaviensis Nepotes,

PAVLI Castellani Camenecensis Filij,

Quæ Patriæ ornamenta?

Quos tam in Sago, quàm in Sanctiori toga Illustrissimos

Polonus colit orbis.

Patruos hi in Illustrissimo STEPHANO sapere edocti,

Grande futuræ posteritati gestorum suorum faceffunt negotium.

S P L E N D O R I V .

Patritijs Illustrissimorum Parentum decoribus
conspicuus.

Pur-

Urpuratos POTOCCIORVM cineres haftenus coluit penna,
Grandem Illustrium Virorum umbram atra adumbrans sepiâ,

Rariores simul venerata Phænices.

E mortualibus Antenatorum enatos bustis

Nunc pleno se in laudes Tuas paginæ committit alveo

Magni Filij Magne Parens

Illustrissime Cracoviensis Palatine:

Quæ divisa beatos Prædecessores Tuos effecerè,

Tu solus collecta tenes.

Felicem, Te FELICE Patriam!

Beatum tanto Parente Illustrissimum MICHAELEM,

Dum amplissimam meritorû congeriem habes in quem transfundas!

In alijs bona non nisi Fortunæ in legitimâ Filiorû transeunt possessione;

Ast virtutes & merita non semper successivâ in Nepotes gaudent

descendere hereditate.

Plerumq; Avorum gesta raro in Nepotum redundant favorem!

In filio quandoq; Paternæ annihilantur virtutes.

Non quod iniurius Parens plenum successori non cedit Ius,

Sed quod à recta linea Paternorum morum aberrans filius

Se ad eadem ipso facto inhabilitet.

Præivisti Tu magnis passibus ad virtutes & Honores

Filio Illustrissimo Parens Illustrissime!

Amantem Te probans prolis suæ Aquilam.

Implumes adhuc pullos ita circumvolantem,

Vt sua discant seqvi vestigia.

Neq; deflexit à trito Honorum calle,

Iam spe supremas prætergressus dignitates,

Honorariam Crasnostaviæ administrans Præfecturam.

In Illustrissima quippè Domo Vestra nullus unquam parvus honor.

Nulla pumilla dignitas,

Quia magnitudine gestorum attollitur.

Insolito fanè proceditis modo, dum non à dignitatibus ornamentum,

Sed à Vobis dignitates suam mutuant æstimationem.

Pleriq; è demissa vallè periculose ad summos eluctantur apices:

D

An

An casu, an fortuna elati?

Ubi vel vertiginem capitis patiuntur,
Vel graviore decidunt casu.

Vos pulchram per Gentilitias CRVCES ad Honores agitis gradationem,
Adeoq; ad Senatorias Curules Ascensum ex illis instruitis purpureū;
Magni Sanguinis & pro Patria effusi cruoris murice rubescentem.

Non pulchrius Sarmaticij Soles in meridie coruscaturi,

Quam si ab hac Aurora exoriamini.

Si cui? tunc Tibi caro constitit rubore

Illustrissime Domine!

Ideoq; Domestica Domus Tuæ purpura nunquā veterascit,

Eo, quod bis, imò plus tingeretur.

Crasnostavienses Tibi primo collati fasces,

Vel è suo ethymo speciosum stagnum sonantes,

Cum prius spatioso effusi sanguinis innataveris Erythræo.

Sarmaticus Hypanis à remotis Ponti oriundus Ostijs

Pacatis Te in Sokaliensi Satrapia est veneratus vorticibus,

Vt potè fortiorem Te expertus Xerxem.

Ferrea perpeffus vincula

Meritorum interpres Tlumaczoviensis Curulis,

Ropczycensis demum, & Nizinensis,

Totusq; Honor illabi in sinum Tuum videbatur:

Nisi his omnibus Indoles Tua eminuisset.

Invidit Te demum Terris an districtibus Sarmaticus Iuppiter
Saturum jam bellis ad sapidiora altiorum Honorum bellaria

Subdapiferatus Regni evocando.

Sed & hic non dapfiles obsonabas cupedias,

Verum ferreus Martis pullus plumbeos pro Patria globos

Sanguinea Bellonæ toties instaurabas edulia,

Quoties victrici ferro grandes hostium exstruebas acervos.

Infamem Offam famelicis obijciens Erisichtonibus

Qui ad nocturnam sui Planetæ lampadem

Thyæsteas epulari cænas Te Archimagiro cogebantur.

Applausit tantæ solennitati Patria;

Tibiq;

Tibiq; decumanis perfunctō gratificaturā laboribus,
Vt inter purpuratos Patriæ Patres sederes,
Siradiensem obtulit Curulem.

Et ubi necdum benè desiccato madida cruore barbaries
crapulam edormit,

Securiorem sibi Te Senatore rata quietem;

Cum ad rubescentem hanc Auroram evigilavit,

Attenuata Lunæ suæ advertit cornua:

Quemq; mitiorem sperabat,

Purpurâ efferascentem agnovit Elephantem;

Ad Senatorium Muricem graviorem experta Tyrum.

Ita Tu Illustrissime Domine togam induisti,

Vt fagum nunquam exueres.

Pulchro quodam connubio

Honorem Bellonæ, Dignitatem Marti iunxisti.

Etiam cum Senatorem agis, Martem non diffiteris:

Honorarijs fascibus triumphales inferendo laurus.

Excessisti Meritis omnia Dignitatum culmina:

Vnicus Cracoviæ Vavelus pro summo stetit Honorū fastigio

Ultra minores clivos & aëris iniurias altius evectus,

Qvas illi Martiali acinace inarasti notas,

Olympi more secuturæ præsentabit posteritati.

Ivisses altius Illustrissime Domine!

Nisi sanguinis in Te prævaluisset reverentia,

Vt primā Senatorij ordinis naturæ suffragio electo fortē **ANDREÆ**

Tu secundus quia FELIX successisses.

Rara hæc fratrum fortuna

Non communi tantum Illustris propaginis gaudere origine

sed & Dignitate.

Castor & Pollux ex eodem ovo Ledæ geniti fortuna tamen dispares,

Vnus nimirum ortu suo alterum præcipitat in occasum.

Vos Illustrissima Poloniae Sydera
ceu gemini Tyndaridae
Eclipsari nunquam didicistis,
Quia non ad stititio, verum proprio splendetis jubare!
Longissima Heroicorum gestorum Tuorum Tasis
Oratorium excedit ac defatigat spiritum.
Atra sepia derogat virtuti Tuæ,
Cuius solennis memoria rubeo meruit in æternitatis Ephemeridibus
adnotari colore.

Grandia puncta gestorum Tuorum ceu propriae sunt periodi:
Ad Niemiroviam, Comarnum, Calussium, Chocimum,
Nunc recentissime ad Viennam erecti in altum hostium tumuli,
Vaticinabitur de Ossibus illis subsequens posteritas,
Et citra miraculum putabit vivere,
Vbi vocales Martiæ fortitudinis audiet Præcones!
Ita tamen tractas Castra, ut Tibi in consortiū veniant & Astra.

Ibi enim felicia circumtulisti labara:
Vbi terminos productæ Fidei habere exoptabas:
POTOCCIANÆ virtutis argumentum ostendendo,
Gentilitijs CRVCIBVS non nisi in Calvariæ clivo locum esse,
Vbi colles albensibus hostium assurgerent ossibus;
Et Pietas suum figeret domicilium.
Venit in consortium Tuum Sanctior æui nostri Helena
Illustrissima Confors CHRISTINA LVBOMIERSKA
Propagandi honoris Divini zelatrix fervidissima!
Exstant munificentiae Vestrae præter tot dotatas Ecclesias;

Non mediocria argumenta,
Extracta recenter Sanctimonialium Sokalij Basilica;
Fervet adhuc cum zelo Vestro opus;
Et ubi in altiora muri excresecunt fastigia,
Coelo, Saeratas Vestras propius admovent Animas.
Et SERAPHICUS FRANCISCVS
Nova in dies à CRVCE Vestra accipit beneficiorum Stigmata;
Tuti-

Tutiusq; Srzeniavianis circumfunditur alveis;
Quam Mæandratibus Hypanis refluxibus.

Et quidem ad hoc Trophæum Gentilitium
Mariana Scholarum Piarum se humili ausu spectare proclamat Religio

ILLVSTRISSIME DOMINE!

Te suum ubiq; profitendo Fundatorem.

Sit! quod succensentibus ita felicitati nostræ Fatis factum fuerit,

Vt usq; eò in intimiorem Tuam non assumamur clientelam,

Sat, quod pridem benefico gloriemur affectu.

Nempè etiam longiores moræ, largiori gratiarum rependuntur fanore.

Tuâ voce & Chelmenfis Dodona nostra vocalis facta,

Nec non Illustrissimi Dñi HIERONYMI LVBOMIRSKI Marefchalci Curie Regni,

Cuius, amicus Clasibus nostris, fluvius,

Suis Hypocreneos fontes auxit profluvijs.

Sed heus! è continenti in LVBOMIRSCIANVM Srzeniavâ protruderis Eloquentiæ Argo!

En date SRZENIAVIAS pavitantia vela per vndas: tempus & aura vocat:

Vbi Tuæ velificandum est gloriæ **ILLVSTRISSIMA DOMINA:**

Te in Majoribus Tuis, Majores Tuos in Te venerari expedit.

Manuum Vestrarum plasma sumus **ILLVSTRISSIMI LVBOMIRSCII:**

Vel eo magis, quod hucusq; liberali gratiâ nos fovere non desistitis.

Vtq; ex æquo Vos Fundatores dicamus,

Illustrissimis Avis & Parentibus creationem,

Vobis Conservationem adscribimus.

Innatant Vestro Flumini Podolinenses & Rzeszovienses Classes:

Illæ **ILLVSTRISSIMI STANISLAI** Cracoviensis Palatini,

Hæ **GEORGII SEBASTIANI** magni Marefchalci Regni liberali instructæ dexterâ.

Amica scientiarum Nomina,

Cum se, & sua liberaliter illis instaurandis impendissent,

Scholastica etiam copiosè dotarunt Numina.

Et ne inermes essent Scientiarum Præsides,

GEORGII hasta, **Palladi;** **SEBASTIANI** sagittæ, pharetrato celsere Apollini;

Sanctius STANISLAI pedum

Non sepulchralem lapidem, verum duras Carpathi rupes ubi pulsavit,

Vivaces inspiravit Scientiarum spiritus,

Sine quibus (è politici oraculo) mors est, & hominis vivi sepultura.

Ex hoc fonte diffunditur in Panegyres Tuas eloquentia, **ILLVSTRISSIMA DOMINA!**

Fundatorum nostrorum Neptis, & Filia, **MATER** Nostra;

Hereditario jure ab Avis, & qui nascuntur ab illis, affectum etiam nostri possidens.

Debeat fecunditatem suam Ægyptus Nilo; nos Flumini Tuo felicitatem;

In quo nonnisi illimi translucens diaphano gratiarum Tuarum splendescit candor;

E

Ibi

Ibi solus fertilitatem conciliat limus.

Quid Illustr: Fratres, STANISLAVM & HIERONYMVM Regni Mareschalcos memoræ
Sepulchrale STANISLAI marmor, & HIERONYMI lapis, Cotes sunt ingeniorum.

Mareschalcales baculi : grandes virtutum decempedæ.

Labare nescit Patriæ felicitas, his firmioribus sustentata fulcris.

Plena his debentur historicorum volumina, quorum tam præclara in Patriam gesta.

Nec ea subsecivo convenit adnotare calamo Nomina,

Quæ Divinâ quâdam Apotheosi

In Polono Polo, terrestria quodammodò mutata in Numina:

Mars clypeo melior, Phæbus præstantior arcu.

Hos igitur profundâ nisi adorare expedit veneratione,

Quibus centenariæ in holocaustoma non satis sunt hostiæ.

Metiri hæc Patritium Vestrum SRZENIAVAM non attentat calamus,

Ne naufragium patiatur.

Exilem eloquentiæ lembum committere non audeat Orator tanto Flumini,

In quo milleni desudare possunt, triumphare nequeunt.

Ad ripas non nisi Cygnorum more omnes confidere malumus,

Etiam inter funera Vestras decantaturi laudes.

Et hic pro Epyro Fluvius Tibi ILLVSTRISSE NEOSPONSE Nuptialem accedit Facē:

Hi Materni & Paterni splendorēs festam Hymenæi Illustrarunt diem.

S P L E N D O R V.

E nativis ILLVSTRISSE NEOSPONSI
dotibus depromptus.

V tandem grandis Syllabus Majorum Tuorū superes

ILLVSTRISSE NEOSPONSE!

Quidquid in illis rudis ingenij adumbravit penicillus,

Id sublimis indoles Tua insignibus in Te expressit lineamentis.

Illud quoque generosæ Virtutis argumentum est,

Ita præclaræ originis memoriâ excolere, ut perennare digna sit.

Stimulus est ingenui animi recordatio natalium:

Vt, quam acceperunt fortunæ beneficio claritudinem, suâ augeant.

Aliàs ignavi heredis est,

Ita in accepto à Majoribus patrimonio conquiescere,

Vt de proprio adijciat nihil.

Primos ortus Tuos Sarmaticus Illustravit sol,

Serenissimus MICHAEL Poloniarum Rex :

Quem si ex aquis eluctari dixerimus,

Tibi primo ad sacrum illum Baptistæ affulsit fontem.

Optimè serenâ illâ Regalis purpuræ amantitate prænuñtiavit,

In fudo Te Honorum olim radiaturum meridie PVSILLVS ATHLETA.

In Martios labores ungebaris ceromate,
Daturus triverbium illud sanguineæ inquisitioni,

Qvis ut DEVS?

Admovebaris Regio pectori pectoralis loco,
Non horis, sed momentis Magni Monarchæ cor pulsando.

Sacratior Phæbi huius Filius, licet non Phæton,

In intimiorem tanti Patris securus ruiſti amplexum,

Non quadrigas, sed Curules Senatorias accepturus,

Quibus per spatiosum Sarmatici Zodiaci decurreres Hemisphærium:

Candida veste tunc amictus, magnorum Honorum factus es inde Candidatus.

Benè à fascijs, ad Capitaneatus Crasnostaviensis destinabaris fasces,

Vt ijsdem Honor Tuus alligaretur vinculis, quibus & TV.

Demùm intra Crasnostaviensis Caſtri captivatus turres,

Non infra gloriam habet ijsdem attineri cancellis,

In quibus purpuratus quondam Austriæ degebat Monarcha.

Alijs vix serus provectæ ætatis Autumnus asportat fructus,

Tibi primum gemmantis Iuventæ ver in honores adolescit:

Ipseq; Aprilis in Septembrem transit,

Themidis Crasnostaviensis Librà conspicuum.

Ex vano teneram ætatem querimur plurimis obſistere ad dignitatem;

Atalantæ huius gaudet consortio Hippomenes,

Qui in his olympijs Celerinus, à iuvenili robore habet suffragium.

Allicitur quandoq; puerilibus pomis, & nucibus,

Si à maturæ indolis planta avulsæ fuerint:

Imò ipsa Numina ætatis quoq; placantur primitijs,

Alijs vicinus paries, ultimus orbis videtur limes,

Tibi externæ Regiones domesticæ:

Quæ licet intensiori caleant sole, Tu nec extra Patrium clima defluxisti,

Qui in vitia flecti non fuisti cereus.

Et esto à gelido vrsæ Sarmaticæ polo glacialis fueris anima;

Non tamen inter Galliæ lilieta ad lubricæ ætatis lapsasti licentiam.

Equidem plurima in usum proprium, & Patriæ commodum, inibi decerpisti;

At nimium cautus; ne faucius, quidquam erubescendum relinqueres.

Extorris à Patria, non tamen à Paternis moribus,

eos ubiq; circumferendo.

Multi peregrinas ingressi terras, peregrinos induunt mores,

Eorumq; contrahunt habitum, apud quos & habitant:

Quasi verò necessè foret, si à nativo solo, etiam ab agnata abscedere virtute.

Te verò Illustrissime, Domine MICHAELEM quælibet regio, & regia mirata est,

Qui & parta divinè tueri, & ad ardua virtutum evolare nôsti,

Nunquam mutatus nisi in melius.

Parturiebat grandes de Te spes Patria: sed feliciores enixa eventus,
Dum è Gallia redux, in Belzensibus Comitijs deduxisti evidenter,

Parem Te torosis Atlantibus Gallicanum Herculem;

Pendente ab ore svavis eloqvij catenâ,

Suspensam in sui admirationem satrapix illius tenente Nobilitatē.

Quis hic lætitiæ sensus Illustrissimo Parenti Tuo?

Quæ purpuratorum Patriæ Patrum de Te omina?

Quæ Reipublicæ Polonæ expectatio?

Tenera Scipionum soboles Mareschalcali insignitus baculo

In firmam adolevisti columnam Patriæ;

Cumq; omnium liberas in Te voces deflexisti, singulorum meruisti elogia.

Grande laudis Tuæ argumentum Magni Poloniarum Alexandri fidus Ephestio

Illustrissimus Dominus MARCVS MATCZYNSKI Belzensis Palatinus.

Hic Sarmaticus Apollo vivæ vocis suæ comprobavit oraculo:

Consumatam in Te prudentiam, omnia matura, præter ætatem,

Egisti quippè eloquio Tullium, Consilio Catonem, dexteritate POTOCIVM.

Nec hæc sine victoria est, ita Civium animos triumphasse!

Felici sanè omine!

Vbi his victricibus palmis Hymenæi inserta pinus

In æviternam amoris exarsit flammam,

Tibi nostro Salomoni,

Qui è multis electam advitalitio fœdere obstringis Tibi

Sapientiam.

stdr0021866

Biblioteka Jagiellońska

